

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Electo Cameracensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

valeat gubernare. Alioquin cum nullus Imperator, nullus Princeps, Episcoporum translationi se unquam præsumpserit immiscere, nos ecclesiasticam libertatem in hoc & sedis apostolicæ dignitatem, quæ à prædecessoribus nostris ad nos hæcenus emanavit, & à nobis ad successores nostros in finem seculi favente Domino protendentur, nullatenus pateremur infringi, quin pro ea potius, si necesse foret, animam poneremus. Datum Laterani X. Kal. Aprilis.

Scriptum est super hoc dicto Legato, Hildefesemensi Episcopo, & Præpositio Bonnensi.

Siffrido Archiepiscopo Magantino &c. in eundem ferè modum usque cassationem postulacionis factæ de Warmaciensi Episcopo ratam habemus, & electionem tuam auctoritate apostolica confirmamus, & præsentis scripti pagina communimus. Et ne quid ad executionem archiepiscopalis officij tibi desit, palleum, videlicet insigne plenitudinis pontificalis officij, fraternitati tuæ duximus concedendum. Nulli ergo &c. confirmationis &c. Datum Laterani XII. Kal. Aprilis.

Cabilonensi Episcopo & Abbati Cisterciensi.

Epist. 15. De absolutioe Abbatis S. Secuani.

Significantibus filiis dilectis G. Priore & conventu sancti Secani ad nostram noveritis audientiam pervenisse quod Abbas eorum, de quo spem certam conceperant quod ruinas monasterij refarciret, signum crucis de manibus dilecti filij nostri P. tituli S. Marcelli Presbyteri Cardinalis, tunc apostolicæ sedis Legati, suscepit & proposuit transfretare. Vnde quia ex ejus absentia paupertatem rerum temporalium, dissolutionem ordinis, & ædificiorum ruinam dicti Prior & monachi metuebant, postularunt à nobis ut vel eum absolveremus à voto peregrinationis emisso, vel faceremus illud in aliud commutari. Quare monasterio ipsi volentes paterna sollicitudine providere, discretionis vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus cum ex defectu senilis ætatis idem Abbas asseratur impotens ad eundem, ipsum auctoritate nostra suffulti à voto hujusmodi absolvatis, sic tamen ut juxta vestræ discretionis arbitrium & sui monasterij facultates subventionem idoneam dirigat in subsidium terræ sanctæ, ac vacet devotius operibus pietatis, & ferventius ad observantiam ordinis & monasterij sui restaurationem intendat. Datum Laterani V. Idus Aprilis.

Tom. I.

Capitulo Ragusino.

Qualiter Archiepiscopus vester temeritate propria recesserit ab Ecclesia Ragusina, nec jam ultra quadriennium expectatus redierit, & per literas nostras etiam revocatus, vestra universitas plenè novit, cum sæpius apud nos super hoc deposueritis de ipso querelas, & vobis concedi postulaveritis licentiam eligendi. Nos autem expectantes diutius duximus expectandum si forrè reverteretur ad cor, & ad Ecclesiam suam, quam taliter reliquerat, remearet. Nolentes igitur quod diutius Ecclesia ipsa pastoris maneat solatio destituta, discretionis vestræ per apostolica scripta mandamus atque præcipimus quatenus, nisi forsitan jam redierit, vos post mensem à receptione præsentium personam vobis idoneam in Archiepiscopum eligatis, & electionem vestram nobis curetis quam citius præsentare. Datum Laterani.

Epist. 16. Datur facultas eligendi propter diutinam absentiam Archiepiscopi. Cap. 9. De cler. non resid.

Regi Hungarorum.

Scientes serenitatem regiam in devotione sedis apostolicæ solidatam, de ipsius prosperitate gaudemus, & felices successus ipsius, proprios reputamus. Vnde cum nobis per dilectum filium N. nuntium suum intimasset sollicitudo regalis quod terram Meganipani ad suum dominium revocasset, gavisi sumus in Domino, & ei qui dispersa congregat, & congregata conservat, gratiarum exsolvimus actiones. Credimus autem serenitatem regiam meminisse qualiter etsi olim ad instantiam ejusdem Meganipani disposuerimus Legatum nostrum mittere in Sarniam, tandem voluntate tua plenius intellecta, à proposito desistentes, magnificentia tuæ duximus deferendum. Monemus igitur magnificentiam tuam & exhortamur in Domino quatenus sicut nos tibi & regno tuo in hac parte detulimus, sic celsitudo regalis curet nobis & apostolicæ sedi deferri, institutiones Ecclesiæ Romanæ in terra ipsa servari præcipiens, eam plenius ad obedientiam nostram reducens, ut fiat unum ovile & unus pastor, cum hoc ipsum tibi & regno tuo videatur plurimum expedire. Datum Laterani.

Epist. 17. Hortatur Regem ad devotionem apostolicæ sedis. Vide Rainaldum ad an. 1202. §. 9.

Electo Cameracensi.

EX parte tua fuit nostris auribus intimatum quod sæpe in diocesi Cameracensi contingit ut dum quempiam de ne-

Epist. 18. De supplenda negligentia Prelatorum.

Iiii ij

gligentia sua circa debitam Ecclesie suae providentiam &c. ut in illa quae mittitur Metensi Archidiacono in regesto quarti anni Domini Innocentij usque in finem. Nulli ergo &c. nostrae concessionis &c. Datum Laterani XI V. Kal. Aprilis.

Illustri Regi Anglorum.

*Epist. 19.
Inv tatur Rex
ad opera pietatis,*

*Boët. lib. 3. de
conf. philol.*

IN medio duorum hostium positus miser homo, dum caro adversus ipsum & adversus carnem spiritus concupiscit, dum corpus quod corrumpitur aggravat animam, vix potest in carne carnis sordes exuere & cum corruptibili non corrumpi, cum saepe Dalila praevaleat in Samsonem, & capiatur in amplexu virginis etiam unicornis. Sanè nulla pestis efficacior ad nocendum quam inimici hominis domestici ejus, quibus tanto minus resistitur quanto difficilius evitantur. Quis autem pugnam hujusmodi levem putet, quis eam valeat evitare, cum Apostolus etiam de se dicat, *Video aliam legem in membris meis repugnantem legi mentis meae & captivantem me in lege peccati, quae est in membris meis*, nisi qui ejus exemplo castigaverit corpus suum & in servitutem redegerit, ut caro spiritui & rationi serviat sensualitas? Non enim in hoc conflictu finis est aequanimiter expectandus, aut tamquam tutius medium eligendum, ut vel neutri faveatur omnino, vel utrique pariter faveatur, sed juvandus est spiritus, & caro contraria subjuganda. Verum dum caro spiritum vel spiritus carnem culpat, immo, ut rectius dicamus, impugnat, nemo vivit absque peccato, quoniam si dixerimus quia peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est. Et quia non tantum luisse in culpa est, sed non incidere quoque ludum, ad lamentum est poenitentiae recurrendum, ut sordes criminum confitentis abluantur lachrymis, & pulvis cogitationum poenitentis suspiriis exsuffletur, fiatque majus gaudium angelis Dei super uno peccatore poenitentiam agente quam super nonaginta novem iustis qui noscuntur poenitentia non egere, gaudemus & tui propositi puritatem in Domino commendamus quod, sicut venerabilis frater noster Cantuariensis Archiepiscopus nobis intimare curavit, serenitas regia quae praediximus diligenter attendens, ei peccata sua, quae ab aetate ineunte commisit, humiliter est confessã, & juxta consilium ejus Deo satisfacere repromisit. Idem autem Archiepiscopus salutis tuae cupiens providere, inter alia tibi

diligenter consuluit ac prudenter injunxit ut centum milites dirigas in subsidium terrae sanctae in obsequio crucifixi per annum integrum moraturos, & monasterium instituas in quo conventus fratrum Cisterciensis ordinis statuatur. Monemus igitur serenitatem regiam & exhortamur in Domino quatenus posteriorum oblitus, ad anteriora jugiter te extendas, nec retrorsum respicias, sed de cetero vaces operibus pietatis, & sic satisfacias de commissis ut caveas cautius committenda. Speramus enim quod si te in operibus exercueris pietatis, & feceris quae sunt placita coram Deo, prosperabitur regnum tuum, & honor regius temporaliter etiam recipiet incrementum. Nos autem de misericordia Dei omnipotentis & beatorum Apostolorum Petri & Pauli auctoritate confisi, ut satisfactionis effectus tibi ab Archiepiscopo eodem junctus, & sponte à tua devotione susceptus, in remissionem tibi proficiat peccatorum &c. Datum Laterani VI. Kal. Aprilis.

G. fratri militiae templi familiari nostro & nobili viro Lug. & M. de Potentia Magistris Camerarius Apuliae & terra Laboris & ducatus Amalphis.

AD nostram noveritis audientiam pervenisse quod W. de Plear. exhausto thesauro regio, ne quid remaneret intactum, terras, possessiones, tenimenta demanij & montitij, molendina, & furnos, & macella, & alios redditus quibus voluit pro sua voluntate concessit, & concessionem suam sigillo regio, quod ipse tenuerat, confirmavit. Praeterea cum à quibusdam Ecclesiis, civibus, & mercatoribus pecuniam mutuo recepisset, & extorsisset ab aliis violenter, tandem ut laesos utrinque placaret, bajulationes concessit eisdem, & in dispendium Regis retorfit quod in suum & suorum commodum attentarat. Cum igitur tantum Regis dispendium nec debeamus nec velimus aequanimiter sustinere, discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus & ea quae ipse concessit, non obstante appellatione vel contradictione cujuscunque, ad Regis dominium revocetis, & eos quibus bajulationes commisit, eisdem bajulationibus curetis auctoritate apostolica spoliare, nisi forsan vobis per literas nostras ostendant quod eis fuerint per apostolicam sedem confirmata. Datum Laterani X. Kal. Maij.

*Epist. 20.
Irritantur quae
à VV. de Plear
acta sunt.*